

jeg har ikke Økonomisk Oversigt med herover, men jeg kan skaffe den hurtigt, men bare et eksempel – er det, der er sket i Italien, hvor den budgetkonsolideringspolitik, der ganske fornuftigt føres dér, har ført til et meget stort rentefald og dermed har indsnævret rentespændet mellem Italien og Tyskland. Det har ført til meget store lettelser i budgetsituationen for Italien, fordi de har en relativt stor gæld, som altså bliver rentelettet, om man så må sige.

Og det er bare ét eksempel, hvor man kan sige, at der ikke er den automatiske sammenhæng i budgetkonsolideringspolitikken, som hr. Steen Gade giver udtryk for. Det dokumenteres i Økonomisk Oversigt, at der er nogle modgående bevægelser, når man retter op på sin i øvrigt forkerte økonomi, som betyder, at der samlet set sker forbedringer, og at også mulighederne for beskæftigelse bliver forbedret.

Det handler om, at det finansielle marked, der køber papirer rundt om i landene – igen et eksempel – kigger på, hvor troværdig dette lands økonomi er på sigt. Og Italiens økonomi er ikke så dårlig, som mange gerne vil gøre den til. Den har bevæget sig – og det gælder alle landene – i den rigtige retning, og vi har den største konsolidering og stabilitet i europæisk økonomi, vi har haft i mange, mange år.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg er glad for, at hr. Steen Gade indrømmer, at der nok er nogle regeringer, der giver EU skylden for en økonomisk politik, som disse regeringer skulle have ført under alle omstændigheder. Og så er jeg meget enig med hr. Steen Gade i, at hvis der blev ført en ekspansiv økonomisk politik i hele EU, så ville det gøre det langt lettere at opfylde ØMU-kriterierne for alle lande.

Og dér vil jeg gerne bede hr. Steen Gade bekræfte, at det rent faktisk er det, Socialdemokratiet og den nuværende regering har argumenteret for lige siden 1993, siden regeringskiftet, og at det præcis er det mål, vi går efter med den traktatændring, som den danske regering jo har lagt frem. Det vil jeg gerne have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes næsten, hr. Ove Fich forlanger for meget af mig: Jeg skal bekræfte, ikke bare hvad der står i Socialdemokratiets partiprogram, men også, at det er rigtigt, hvad der står dér. Det før-

ste vil jeg gerne bekræfte, nemlig at det står dér. Det andet vil jeg ikke bekræfte.

Må jeg så sige til økonomiministeren, at jeg ikke er ekspert på Italien. Sidst jeg havde noget med den her diskussion om Italien at gøre, var vores venner i Europa-Parlamentet de daværende italienske kommunister, og da vi spurgte dem, som var glødende tilhængere af ØMU'ens tredje fase, hvad de ville gøre, hvis de nu sad som regering og skulle påtage sig ansvaret, sagde de straks, at så ville de selvfølgelig bede om en overgangsordning eller finde en eller anden ordning, så det ikke rigtig kom til at ramme dem.

Og det er måske det, der er sket i Italien; jeg ved det ikke. Nu sidder de jo rent faktisk i regering, dem, som jeg sad i gruppe med dengang, og det er i hvert fald fra deres egen mund, jeg har hørt den forklaring.

Må jeg så sige, at den tidligere kommissionsformand, Delors, stod på denne her talerstol for vel et år siden til Nordisk Råds konference og sagde næsten det samme, som jeg nu siger. Det kan godt være, at økonomiministeren har en interessant studie – og jeg vil læse det med glæde – men indtil videre bygger jeg min antagelse på, hvordan virkeligheden ser ud i en række lande, som samtidig strammer økonomien, og så tillader jeg mig at henvise til den autoritet, jeg gerne vil citere, nemlig den tidligere kommissionsformand, Delors, fra den her talerstol.

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst skal jeg sige tak til statsministeren og udenrigsministeren for to gode, detaljerede og omhyggelige redegørelser til Folketinget om det nys overståede topmøde i Dublin.

Stående her midtvejs i regeringskonferencen kan vi se, at vi står mellem to ambitiøse, seriøse, hårdtarbejdende formandslande, som også er to små formandslande. Noget af det, der er karakteristisk for EU-samarbejdet, er, at de mest ivrige, de mest energiske og de mindst fanesvingende i høj grad er de små lande. Det er derfor vigtigt, at de små lande i EU støtter hinanden.

Det irske formandskabs traktatudkast er et grundigt stykke arbejde, som jeg synes giver grund til dansk optimisme, og der er jo heller ikke noget i debatten her i dag, der har sæt tvivl om, at der i det danske Folketing er stor opslutning om hovedlinjerne i det irske formandskabs traktatudkast.

Der er gjort et stort og behjertet arbejde for at afbalancere medlemslandenes synspunkter –